

עין משפט
גר מצודה
למ:

ב"ו א מ"י מ"ו מהלכות
טוקי ממון הלכה ד'
ב"ו ב ג מ"י שם הלכה ג'
ב"ח ד מ"י שם הלכה ו'
וע"ש נמ"מ:

טעמא בזהרין (גיטין דף נב: וסא) איה ממזין אותו דטוב היה להם שלא היה חקתם העולם ממזין אותו כדי שיסמא למשל ממנו ולא עבד וירושלמי כרנן בתמיה אפילו יסבור כלכל שאלו דאמר מיטוהו ב"ד יסבע צני הוה בר אינא תימכ וחזי בגין דמתקרי מתימן כלומר לא ימנע בשביל כך א"ר יהיה זקוק לפסוע אל יפסע דשמה הוה שנחשב בך לנאמן כשב"ד ממזין אותו אלל גבי שור זה נאחשב לנאמן בשביל מניו זה שאין זה בשביל חקת יתומים אלא בשביל שלא זיק לעולם ואין נחשב אלא כשומר בעלמא ששומר השור שלא זיק ודב"י יוסי ב"ה כלכל שאלו אפילו יסבור כרנן אדם מבריה עמיו לא שבעיה ואין חכם מבריה עמיו מן השלשומין כלומר בשביל שבעיה יהיה נאמן שלשום ריך ליבעט שלא עיבד כלום משלם ונראה לשליו נכבד דבר מל יתומים שלא יסבע שלא פסע שאם כן יהיו נאמנים אלל זה אין חושש אלא י"ט פסע או אם מודה (א) הוה בעמלו שבעט לא ימנע אם משיבא אותו לשלם: א"ר יונה אשמיא. ובי"ט דאשמועי' דמעמידין אפטרופוס לתלם א"כ ה"ל למתני ר' יעקב ממיב וחו לא ודלקת ח"נ שמע דאליטריך מרגל ינאח נוק שלם:

וְלֹא מִשְׁמַע אֵלֶּיךָ רַמְדֵּיךָ.
 וְרָבָה לֹא עָשִׂי לִשְׁנוֹי הִכִּי
 מִלְּמַל קָתִיר הַיְּהוּדָה אֹמֵר חִיִּי גִ"ש
 וְיֹרֵךְ אֹמֵר חִיִּי וְעוֹד לִשְׁמַע
 חִיִּי לֵבָבָה עֵקֶב דְּלֵה נִטְרִיה בְּלֵל הָאֵל
 לִמְחַנִּי אֵין מִשְׁלֵם אֲלֵה חִיִּי נֹקֶז עֲשׂוֹה
 הַיְּהוּדָה וּמִדְקָמָר מִשְׁלֵם חִיִּי מִשְׁמַע
 דְּקָמָר לִמְשַׁלֵּם אֲפִילוֹ חִיִּי אֲכַל
 הַשְׁתָּה דְּנִטְרִיה שְׁמִירָה מְפֹסֶה חִיִּי
 חִיִּי דְּקָמָר לִמְשַׁלֵּם אֲפִילוֹ חִיִּי וְעוֹד
 לִשְׁמַע לִיִּה חִיִּי מְגֹפֹז כִּסְתֵם חִיִּי
 דְּבִלָּל מְקוֹס: **אֲרִמְרִי** הָהָה בְּמוֹעֵד
 אֲרִמְרִיָּה בָּהֶם. חִימָה דְּמִיִּקְרָא
 הָהָה פִּרְךָ אִי כְּתֵם שְׁפֹטָה וְלֵה הָהָה
 כְּעֵי לִמְיָר דִּלְחָה לִשְׁמֻעִין
 דְּמַעֲמִידִין אֲפֻטְרוֹפּוֹס לָתֵם כְּדִפִּי
 לְעִילִי דִּלָּם כֵּן הָלֵל לִמְיָר רַבִּי יַעֲקֹב
 מַחֲבִיב וְהַשְׁתָּה פִּרְךָ לִאֲרֻמִּיהָ כְּתֵם
 חִיִּי לִי וְהַשְׁתָּה אֲפִילוֹ לִשְׁמֻעִין דִּלְחָה
 לִשְׁמֻעִין דְּתֻמֹת בְּמֻקְוָה עוֹמֵדָה לֹא מַחֲבִיב
 לִתְחַנֵּי רַבִּי יַעֲקֹב מַחֲבִיב דְּלִאֲרִיטְרִין
 לְהֹאֲרִיב חִיִּי לִשְׁמֻעִין דְּמַעֲמִידִין
 אֲפֻטְרוֹפּוֹס לָתֵם וְאִי הָהָה מַחֲבִיב
 הָהָה מוֹקְמִין לֵה בְּנִעוֹד אֲכַל חִס
 פְּטוֹר דִּלְיִן מַעֲמִידִין אֲפֻטְרוֹפּוֹס לָתֵם
 וְאִיִּלְטְרִין לִשְׁמֻעִין דְּמוֹעֵד מִשְׁלֵם
 גִּ"ש לִשְׁמֻעִין מַחֲבִיב דְּתֻמֹת בְּמֻקְוָה
 עוֹמֵדָה אֲכַל מַעֲרָלָה דִּלְיִה הָהָה
 אֲשִׁאֲסִיק אֲדַעְתִּיהָ דְּתֻמֹת כִּי פִּרְךָ
 שְׁפִיר אִי כְּתֵם שְׁפִיטָה דִּלְיִה לִשְׁמֻעִין
 מַעֲמִידִין אֲפֻטְרוֹפּוֹס לָתֵם אֲחֵה
 לִתְחַנֵּי מַחֲבִיב וְהָהָה מוֹקְמִין לִיִּה
 כְּתֵם לְמוֹעֵד דִּלְיִה לִאֲרִיטְרִין:

אפוטרופוס לתם דאשמועינדי ליי
דמועדות: אלא לרצא דאמר לא

שור שנגח ד' וה' פרק רביעי בבא קמא

ממנעי ולא עבדי. אפוטרוס
כראוי: וחורין ונפרעין מ
ולא עבדי: תור לסמוס. ל
בסמוס דהאמר סומכוס.

ק: מעליית אפסורופוס. שלא שמרהו
היטומים לבי גדלי. דלי לא ממנעי
מן מפרש מאי קאמר: מאי כרי הוא
בגרישא: אינמא דלא מייעד. בשלש

נגיחות לשלם מעליה כשהועד: פא
 מדקטני סיפא נתפסקה הפרש חור
 לסמוסו. דקסנר רשות משנה מכלל
 דמעיקרא אייעד לוי: דרי הוא
 כפתימורו. דלג גבי נגיחות תמות
 מיניה דלין מעמידין אפוטרופוס לתם
 לגבות מנפוי: רשות משנה. הרשות
 ששמה לה על שילא מירי אפוטרופוס
 ונגנם לרשות בעלים משנה את

העדלתו: ה"ר ר' יעקב מנחם ח"י:
במאי עסקין. דאזערין ליה למיתני
ח"י ולא תנא רבי יעקב מחייב: אי
דעבד ליה שמירה. מעולה ונפיקה
בליה או שפיראזי לסטין משום הכי
פטר ליה חזק שום כלל כלל דנני
לשומרי: ואי דלא עבד ליה שמירה.
מעולה דליה דנני דנני לשומרי:

שמירה פתוחה. נעל בפניה כראוי ואחריו [לקמן] (ד"ה): דלת שיכולה לעמוד ברוח מזרח וכו' כראוי והיינו שמירה פתוחה אצל רוח שמירה מזרח ואנחנו לאשמועין דמשהסל ח"ג ולא כונו ולאפוקי מהני מנא דפלגי בשליה פירקן [הס':] דאיכא למ"ד פספור ואיכא דמחייב ליה נוק סבר ואשמועין הכא דרבי יעקב סבר לה דרבי יהודה דאמר בשליה

פירקון [סע] צמועד קני ליה בשמירה פחות דמיירי ביה קראי ומפטר מנוק שלם ומיהו בחצי נוק מחייב דאזמירין לקמן [סע] לא פטר ר' יהודה אלא על זד העדאה שבו אכל זד מוחם בשמירה עומדת וחס לא קני ליה בשמירה פחותה דלא מיירא ויה קראי ואיני דבר זד מחס

כִּי קָרָא וְשָׁמַע דָּהָר לֵד תַּחֲמוֹת
מִגּוֹפִים מִשְׁחֵלֶם אִית לִיה לֵר' יַעֲקֹב
מִעֲמִידִין אִפְסוּרִפּוֹס לֵחַם לִגְבוֹת
מִגּוֹפִים בְּרַבָּן דְּפִלְגִי עֲלִיה סוֹמְחִים
לְעִיל וְלֹא פִלְגִי. ר' יַעֲקֹב וְרַבִּי
יְהוּדָה: וְלֹאֲכִי דִמְרַר פִּלְגִי בְחַיִּי
פִּלְגִי. אִי בְחַם לֹא קֹאמֵר רַבִּי יְהוּדָה
נ"ש וְאִי בְמוֹעֵד וְשִׁמְרָה פְסוּתָה הֵא

שמעין ליה לרבי יהודה אפילו בשור
 של פיקח ח"נ ומו לא ואי בדלא
 נטריה כלל מאי טעם דר' יעקב:
 ולא נטריה כלל. וקאמר רבי יהודה
 נ"ש החזי מן העלייה והחזי מן גופו
 דשמעין לרבי יהודה לקמן דכל
 חס ועשה מועד לא תמות במקומו
 שומרת ומגופו נגזית והאי אש"נ

לית ליה בעלים בני דעה מעמידין
אסטרופוס לחם לגבות מגופו כל
תמות: ורבי יעקב סבר לה ררבי
יחודם כחדא. דכל חס וועשה מעד
כל תמות במקומה עומדת לגבות
מגופו הלכך הכא פטור מכל תמות
דכח פליג עליה קאסבר ורבי מעמידין
למקורותיה לחם חס: **בשלה** **לאבי**

דאָס פּלייג פּאַסיר. מוקי לה צמועד
למתינתא קמייחא דבתא כיכא
לאוקמא לאשמועינן דמעדינן
צמועד ולא נעריה כלל ומשגס ח"נ
לה. לקמייחא צמועד לוקמא בתם:

五

מסורת הש"ס

(א) גיל חמרי יסבין.
(ב) [לקמן מ: א] (ג) [לפיל ית.
לקמן מה: א] (ד) כס"ה : דהא
שמעיו.

הגהות הב"ח

(א) תוֹב ד"ה דלוי אחרת
וכי' לו אם יודע הוא
בעצמו שפסע: